कल्पः। अवभृथनिचङ्कुणेत्यवभृथं यजमानोऽभिमन्त्रयति। पाठस्तु, "अवभृथ निचङ्कुण निचेरुरसि निचङ्कुण। अव देवै-र्देवकृतमेनो यावट्। अव मर्त्यैर्मर्त्यकृतम्। उरोरा नो देव रि-षस्पाहि" इति। हे अवभृथकर्म्माभिमानिन् वरुण निचङ्कुण राक्षसभर्त्सनार्थं नितरां ध्वनिकारिन् निचेरुरसि अस्मद्र-क्षणार्थं निगूढत्वेन चरणशीलोऽसि, हे निचङ्कुण अस्माभि-र्देवेषु कृतमेनः अपराधं तैर्देवैः सह त्वम् अवायाट् विना-शय। मर्त्येष्वृत्विक्षु कृतं तैर्मर्त्यैः सह तदवायाट् विनाशय। हे देव उरोरधिकारात् रिषः देवमर्त्यकृतात् हिंसनात् नो-ऽस्मानामसमन्तात् पाहि॥

कल्पः। सुमित्रा न आपो द्रुपदादिवेन् मुमुचान इत्या-म्नुत्येति। तत्र प्रथममन्त्रपाठस्तु, "सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु। दुर्म्मित्रास्तस्मै भूयासुः। योऽस्मान्द्वेष्टि। यञ्च वयं द्विष्म" इति। या एता अब्देवताः याश्चौषधिदेवतास्ताः सर्व्वाः नोऽस्मान् प्रति सुमित्राः अत्यन्तमनुकूलाः सन्तु। योऽस्मानु-दासीनानपि द्वेष्टि, यञ्चान्यमुदासीनमपि वयं द्विष्मः, तस्मै द्विविधाय तादृशपुरुषाय या आपः ओषधयश्च दुर्म्मित्राः प्रतिकूलाः सन्तु॥

द्वितीयमन्त्रपाठस्तु, "द्रुपदादिवेन्मुमुचानः। स्विन्नः स्नात्वी मलादिव [३]। पूतं पवित्रेणेवाज्यम्। आपः शुद्धन्तु मै-नसः" इति। राजानो ह्यपराधिनस्तस्करस्य पादं सच्छिद्रे काष्ठे कीलयन्ति तद् द्रुपदमित्युच्यते, तस्मान् मुमुचान इव